

№ 62

Tõidan: üle wälja
 Üle laane lageda
 Tõidan üle nürme nõlwa
 Kalliketa waatama

Hobu lenda linna kiirul
 Tuhad nelja tunlenu
 Mäl kõrwad weissel kingul
 Teraad sa küllalt punata

Seal mu finii filurakene
 Tööb ful toitu mailsewat
 Kannab ette heinu kaeru
 Pihmel pihul filitab

Libiklo foranikene
 Filitatus tel ful all
 Ootab ootab kallikene
 Kõõnu filma pisaral

№ 64. (vt. viis № 63)

№ 64

Kui kürelt käinud päewad
 Ja aegade ühtlasi
 Mis iial silmad nõelwad
 Lailt aja merest

Kasenna sõnad süda
 Mis armu walu täis
 Et unustada. häda
 Mis noorus kaasa tõi
 Tal haawa sini silmad
 Tõid õnnel wärinal
 Ja pletis puna huuled
 Kõik tundus wande all
 Kuid peab kannaatama
 Ja hädes ohvama
 Ei imiudu õnnel leia
 Kui walo pisaraid
 Ehk õrmalt sini silmad
 Meid waatwad moni kord
 Kuid sagedaste jälwad
 Nii külmaaks kui üksrõud
 Pest waatku wahuall ette
 Kõik noorus südamed
 Et wale armu pette
 Ei langeks mitte need.
 Jaaku kih. Tuddolin & Pikat
 (Leonthard) 32. a.